

Елате вие на моето положение, при същите условия, да видите, какъ ще се върнете дома си. Има възможност да избегнете тия нападения отъ страна на хората, но условията тръбва да се измънятъ: вие тръбва да вземете нѣкой автомобилъ, или аеропланъ, и съ бързината на птица да прелетите предъ тѣхъ, нито единъ отъ тѣхните камъни да не ви засегне. Иначе, при условията, при които сега живѣте, и по начина, по който сега добивате храната си, грѣшки всѣкога ще правите. Ако не се превъзпитате, вие не можете да се освободите отъ всичко онова, което родителите ви сѫ внесли въ васъ.

„Твърдата храна е за съвършенитѣ.“ Щомъ твърдата храна е за съвършенитѣ, отдѣляйте я отъ храната, която употребявате всѣки денъ. Като се натъкнете на известно страдание, разгледайте, сѫществено ли е това страдание, или не. Като плачете за нѣщо, спрете се да разберете, коя е причината за вашите сълзи. Не казвайте, че сте нещастни, но бѫдете доволни, че можете да плачете. Ако ви пита нѣкой, защо плачете, кажете му, че сте изворъ, който тръбва да даде малко отъ своята вода на нѣкои тѣжни, скръбни души. Отъ водата на изворите много жадни души могатъ да уталожатъ жаждата си; много скръбни души могатъ да измиятъ очите си. Така тръбва да се гледа на човѣшките сълзи. Сълзите на човѣка криятъ въ себе си едно отъ великия блага за неговата душа. Знаете ли, колко сълзи сте пролѣли отъ детинството си досега? Наблюдавали ли сте въ продължение на единъ часъ, колко сълзи сте пролѣли? Нѣкога бѣхъ ви казалъ да попивате сълзите съ чиста, хубава кърпичка, но сега ви казвамъ да събирате сълзите си въ малки шишенца и на етикетчета, полепени върху тѣхъ, да пишете: Еди-кой си денъ плакахъ единъ часъ и презъ това време събрахъ въ това шишенце един-колко си сълзи. Сега вие оставяте сълзите ви да падатъ на земята, но за това нѣщо небето не гледа съ доброоко на васъ. Мнозина считатъ плача за слабост. Питамъ: кой отъ васъ не е плакалъ? И за Христа, единъ отъ Великите Учители въ свѣта, се казва, че е плакалъ. Не само Христосъ, но и всички богове, които сѫ слизали на земята, сѫ плачали. Нѣма сѫщество на земята, което да не е плакало. Не е лошо да плаче човѣкъ. Плачътъ е добъръ признакъ; той показва, че въ свѣта има редъ и порядъкъ. Плачътъ показва, че човѣкъ е разбралъ Божественото, което говори въ него. Той казва: Господи, имамъ желание да изпълня